

عنوان مقاله:

سازو کارهای بالقوه گردشگری برای حفظ منابع آب (گردشگری بیآبی به عنوان جاذبه توریسم فاجعه)

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

بامداد لاجوردی - کارشناس ارشد برنامه ریزی گردشگری - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در این مقاله ظرفیت های توریسم به عنوان ابزاری برای حفظ زیست بوم، توسعه کشاورزی پایدار، پارک های ملی و مناطق حفاظت شده با تاکید بر حفظ منابع و سفره های آبی مطالعه شده اند. در اینمقاله گردشگری خشکسالی جاذبه گردشگری سیاه است که در نتیجه آن کنشگران شاهد نتایج کاهش ذخایر آب، فرونشستن زمین و خشکی چاه ها خواهند بود؛ در این سازو کار فهم کنشگران از پیامدهای بیآبی بیواسطه خواهد بود که میتواند عاملی برای مفاهیم اجتماعی بی واسطه گروه های مختلف اجتماعی در موضوع بحران آب باشد؛ همچنین انتظار می رود موقعیت سفر بتواند فضایی آزاد و بدور از ایدئولوژی سیاسی بستر گفتگوی آزاد درباره آب را فراهم کند و کنشگران فرصت داشته باشند تا با ذینفعان متکثر وارد مباحثه و تعامل شوند. این مقاله را می توان جزو پژوهش های کاربردی دانست که در آن علاوه بر بیان اهمیت حفظ منابع آبی، آگاهی بخشی عمومی و ایجاد بستر گفتگوی ذی نفعان پیشنهادهایی برای توسعه گردشگری سیاه با محوریت مصادیق و شواهد بی آبی در منطقه ای نمونه مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

گردشگری سیاه (فاجعه)، بحران بی آبی، مسئولیت اجتماعی گردشگری، بر ساخت گرای اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/973125>

